BESLUT

RÅDETS GENOMFÖRANDEBESLUT (EU) 2018/1993

av den 11 december 2018

om EU-arrangemangen för integrerad politisk krishantering

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets beslut 2014/415/EU av den 24 juni 2014 om närmare bestämmelser för unionens genomförande av solidaritetsklausulen ([1]), särskilt artikel 9.3, och

av följande skäl:

(1) Detta beslut avser anpassningen av EU-arrangemangen för integrerad politisk krishantering (nedan kallad *IPCR*), som godkändes av rådet den 25 juni 2013 och som det hänvisas till i artikel 1.2 i beslut 2014/415/EU. IPCR bör möjliggöra snabb samordning och krishantering på politisk unionsnivå vid kriser som har vittgående verkan eller politisk betydelse, oavsett om de har sitt ursprung i eller utanför unionen.

(2) IPCR bör stödja arrangemangen för genomförande av solidaritetsklausulen. Som framgår av beslut 2014/415/EU får IPCR användas innan solidaritetsklausulen åberopas och efter det att krishanteringen fasats ut. IPCR bör följaktligen utformas så att den är relevant både i samband med och oberoende av åberopandet av solidaritetsklausulen.

(3) Arrangemangen för krishantering på unionsnivå bör förbättra genomslagskraften genom en förstärkt samordning, med utgångspunkt i befintliga instrument och med respekt för institutionernas befogenheter och medlemsstaternas behörigheter och ansvarsområden.

(4) Rådet är den institution som fastställer politik och fungerar samordnande i enlighet med artikel 16 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och bör därför anförtros IPCR, eftersom denna rör samordning och krishantering på politisk unionsnivå. I enlighet med artikel 222.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) är rådet den institution inom vilken unionen och medlemsstaterna samordnar genomförandet av solidaritetsklausulen enligt artikel 1.2 i beslut 2014/415/EU.

(5) Ständiga representanternas kommitté (Coreper), som inrättades genom artikel 240 i EUF-fördraget, ansvarar enligt EU-fördraget, EUF-fördraget och rådets arbetsordning för att förbereda arbetet i rådet inför alla sammanträden och säkerställa konsekvens i unionens politik och åtgärder.

Genom att Coreper har ett ansvar som täcker alla områden av unionspolitiken och genom kombinationen av dess snabbhet och höga nivå av politiskt engagemang befinner sig Coreper i centrum av den IPCR-verksamhet som utförs inom rådet. Med tanke på ordförandeskapets övergripande politiska ansvar under varje mandatperiod bör ordförandeskapet leda IPCR-processen på Corepernivå.

(6) Ständiga kommittén för operativt samarbete i frågor som rör den inre säkerheten, som inrättades genom artikel 71 i EUF-fördraget, säkerställer att det operativa samarbetet inom unionen främjas och förstärks i frågor som rör den inre säkerheten. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 240 främjar den samordningen av de åtgärder som vidtas av medlemsstaternas behöriga myndigheter.

(7) Kommittén för utrikes- och säkerhetspolitik (Kusp), som inrättades genom artikel 38 i EU-fördraget, övervakar den internationella situationen på de områden som omfattas av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken (Gusp) och bidrar till att utforma politiken genom att avge yttranden till rådet, utan att det påverkar Corepers roll. Om en kris får verkningar inom de områden som omfattas av Gusp behövs en nära samordning mellan ordförandena för Coreper och Kusp.

([1]) EUT L 192, 1.7.2014, s. 53.

(8) Kommissionen, i egenskap av den institution som enligt artikel 17 i EU-fördraget ska främja unionens allmänna intresse och ta lämpliga initiativ i detta syfte samt säkerställa tillämpningen av fördragen och av de åtgärder som institutionerna antagit, har en avgörande roll när den deltar i IPCR.

(9) Unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik (den höga representanten) och Europiska utrikestjänsten (utrikestjänsten) förfogar över strukturer med underrättelseverksamhet eller militär expertis och har tillgång till nätverket av delegationer som kan bidra till hantering av kriser med en yttre dimension. Beroende på krisen och vad som är lämpligt bör andra strukturer och unionsbyråer på området för Gusp eller den gemensamma säkerhets- och försvarspolitiken bidra i överensstämmelse med relevanta bestämmelser i unionsrätten.

(10) Varje kris kan ha olika särdrag som kräver lämplig hantering inom rådet. IPCR är utformad för att vara flexibel och anpassningsbar och gör det möjligt att skräddarsy deltagandet på politisk nivå och det nödvändiga stödet till krisbehoven. Flexibilitet uppnås genom de två aktiveringslägena, nämligen utbyte av information och fullskalig aktivering, och möjligheterna att engagera relevanta aktörer. Anpassningsbarheten avser den politiska beslutsnivån.

(11) Kommissionen och den höga representanten bidrog aktivt till att utforma och skapa IPCR 2013. Sedan IPCR inrättades har kommissionen och den höga representanten konsekvent beslutat att stödja IPCR och har varit fortsatt fast beslutna att bidra till dess genomförande. Kommissionens och den höga representantens bidrag till IPCR bör också införlivas i detta beslut, med fullständigt beaktande av kommissionens och den höga representantens befogenheter.

(12) IPCR har i stor utsträckning använts för att stödja utbytet av information om svåra kriser (övervakningssidor om Syrien/Irak, Jemen, ebola, Ukraina, Nepal osv.), om kriskommunikation (bästa praxis och kommunikationsstrategier), om humanitärt bistånd och om terrorismbekämpning. Den aktiverades för första gången i oktober 2015 i samband med flykting- och migrationskrisen. IPCR har sedan den aktiverades haft stor betydelse när det gäller övervakningen av och stödet till krishanteringen, och har inom ramen för detta rapporterat till Coreper, rådet och Europeiska rådet. IPCR har också använts för unionens hantering av allvarliga kriser orsakade av it-attacker, naturkatastrofer eller hybridhot.

(13) De standardiserade tillvägagångssätt för IPCR som redan ingår i de nuvarande IPCR-arrangemangen och som beskrivs närmare i ett särskilt dokument bör utvecklas ytterligare och uppdateras efter behov så att de tydligt anger vilka förfaranden och åtgärder som förväntas av varje aktör i IPCR-processen.

(14) De standardiserade tillvägagångssätt för integrerad situationsmedvetenhet och analys (nedan kallat *ISAA*) som, i linje med de standardiserade tillvägagångssätten för IPCR, tagits fram av kommissionen och utrikestjänsten inom ramen för deras respektive roller och ansvarsområden bör främst ge detaljerad information om utarbetandet av ISAA och metoderna för integrering av den information som medlemsstaterna tillhandahåller. Vid utarbetandet av ISAA kommer det att vara avgörande att fullt ut utnyttja potentiella synergier mellan aktörer och befintliga medel, strukturer och kapaciteter på unionsnivå och undvika överlappning av befintliga strukturer och skapande av nya permanenta strukturer.

(15) Ett informellt nätverk av krisinformatörer inom IPCR, bestående av kommunikationsexperter från medlemsstaterna och relevanta unionsorgan, upprättades för att bidra till beredskapen, särskilt genom utbyte av bästa praxis och identifierade erfarenheter.

(16) Enligt artikel 346.1 a i EUF-fördraget ska ingen medlemsstat vara förpliktad att lämna sådan information vars avslöjande den anser strida mot sina väsentliga säkerhetsintressen. Alla säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter ska hanteras i enlighet med rådets beslut 2013/488/EU ([1]).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I detta beslut fastställs EU-arrangemangen för integrerad politisk krishantering (nedan kallad *IPCR*). IPCR möjliggör snabb samordning och krishantering på politisk unionsnivå vid kriser som har vittgående verkan eller politisk betydelse, oavsett om de har sitt ursprung i eller utanför unionen.

([1]) Rådets beslut 2013/488/EU av den 23 september 2013 om säkerhetsbestämmelser för skydd av säkerhetsskyddsklassificerade EU-uppgifter (EUT L 274, 15.10.2013, s. 1).

2. IPCR ska förse rådet med de verktyg och den flexibilitet som krävs för att besluta om hur unionens krishantering ska utformas, inbegripet genom snabba samråd och eventuella förslag på åtgärder. I alla stadier av IPCR-processen ska den politiska och strategiska styrningen ske under ledning av rådets ordförandeskap, med fullständigt beaktande av kommissionens och den höga representantens befogenheter.

3. IPCR ska vara en enda uppsättning arrangemang för samstämmig, effektiv och snabb krishantering på politisk unionsnivå. Rådet ska använda IPCR för att på politisk nivå samordna åberopandet av solidaritetsklausulen såsom anges i artikel 1.2 i rådets beslut 2014/415/EU i enlighet med artikel 222.3 i EUF-fördraget.

4. Dessa arrangemang ska varken ersätta eller överlappa befintliga unionsmekanismer eller unionsarrangemang.

Artikel 2

IPCR:s uppbyggnad

1. IPCR ska ha följande två aktiveringslägen, som ordförandeskapet beslutar om beroende på hur allvarlig krisen är och behovet av krishantering:

a) Läget informationsutbyte, som ska användas för att skapa en tydlig bild av situationen och lägga grunden för en möjlig fullskalig aktivering.

b) Läget fullskalig aktivering, vilket omfattar förberedelser för krishanteringsåtgärder.

2. IPCR ska bestå av stödjande delar som är grundläggande för att säkerställa ett välinformerat beslutsfattande i rådet och en verkningsfull politisk samordning på unionsnivå. Dessa stödjande delar ska vara följande:

a) Informella rundabordsmöten som sammankallas av ordförandeskapet med stöd av och rådgivning från rådets generalsekretariat, såsom anges i artikel 7.

b) Kapacitet för integrerad situationsmedvetenhet och analys (nedan kallad *ISAA*), som utarbetas av kommissionens avdelningar och utrikestjänsten inom ramen för deras respektive roller och ansvarsområden såsom anges i artikel 8.

c) En särskild, skyddad webbplattform som ägs av rådet och som underlättar snabbt informationsutbyte, såsom anges i artikel 9.

d) En central kontaktpunkt som är tillgänglig dygnet runt alla dagar i veckan (nedan kallad *central kontaktpunkt 24/7*) på unionsnivå för medlemsstaternas behöriga myndigheter och andra aktörer och som ska tillhandahållas av Europeiska kommissionens centrum för samordning av katastrofberedskap såsom anges i artikel 10.

3. För att förstärka beslutsfattandet på politisk unionsnivå ska de stödjande delar som avses i punkt 2 a, b och c ha följande egenskaper:

a) Vara skräddarsydda för behoven på den politiska beslutsnivån, under ordförandeskapets vägledning, efter aktiveringen av IPCR och i samråd med kommissionens avdelningar och utrikestjänsten.

b) Omfatta alla nyckelsektorer som berörs av krisen.

c) Vara integrerade och föra samman de olika dimensionerna av en kris på ett samordnat sätt.

d) Ha den detaljnivå som krävs.

e) Tillhandahållas snabbt och därmed ge tillräckligt med tid före formella diskussioner.

Artikel 3

Definitioner

I detta beslut gäller följande definitioner:

a) *kris*: en situation med så vittgående verkan eller politisk betydelse att snabb politisk samordning och hantering krävs på politisk unionsnivå.

b) *krishantering*: varje åtgärd som vidtas i händelse av en kris för att motverka dess negativa konsekvenser.

Artikel 4

Aktivering

1. I händelse av en kris ska beslut om aktivering av IPCR fattas av ordförandeskapet. Alla medlemsstater kan uppmana ordförandeskapet att göra detta.

2. Om solidaritetsklausulen har åberopats ska ordförandeskapet omedelbart aktivera IPCR i fullskaligt läge i enlighet med artikel 5.1 i beslut 2014/415/EU, om den inte redan används.

3. Om solidaritetsklausulen inte har åberopats ska ordförandeskapet – innan det beslutar om aktivering – samråda med de berörda medlemsstaterna i förekommande fall samt kommissionen och den höga representanten.

4. Ordförandeskapet ska få rådgivning från och stöd av rådets generalsekretariat. Ordförandeskapet får även inhämta expertråd från kommissionens avdelningar och utrikestjänsten, inom ramen för deras respektive roller och ansvarsområden, samt relevanta unionsbyråer, medlemsstater, och relevanta aktörer eller organisationer.

5. Beslutet att aktivera IPCR i läget informationsutbyte kan också fattas genom överenskommelse mellan rådets generalsekretariat, kommissionens avdelningar och utrikestjänsten, i samråd med ordförandeskapet.

6. Beroende på krisens utveckling och de politiska behoven kan ordförandeskapet vid vilken tidpunkt som helst besluta att trappa upp eller trappa ner insatsen från det ena aktiveringsläget till det andra. Så länge solidaritetsklausulen åberopas aktivt ska IPCR hållas i fullskaligt läge.

7. Ordförandeskapet ska underrätta rådets generalsekreterare om beslutet att aktivera IPCR. Rådets generalsekretariat ska utan dröjsmål informera kommissionen och den höga representanten samt Europeiska rådets ordförandes kansli.

Artikel 5

Avaktivering

Beslutet att avaktivera IPCR ska fattas av ordförandeskapet i samråd med de berörda medlemsstaterna i förekommande fall samt kommissionen och den höga representanten. IPCR ska inte avaktiveras så länge solidaritetsklausulen åberopas aktivt.

Artikel 6

Corepernivå

1. För att säkerställa konsekvensen i unionens politik och åtgärder ska Coreper vara den standardnivå på vilken tillsyn över genomförandet av IPCR-arrangemangen utövas. Ordförandeskapet ska utan dröjsmål informera Coreper om krisens huvudaspekter och om det planerade förfarandet.

2. Ordförandeskapet ska – mot bakgrund av krisens särdrag och de politiska behoven i samband med krishanteringen – besluta om förhållandena ska diskuteras i rådets relevanta förberedande organ i enlighet med rådets arbetsordning. Beroende på det enskilda fallet ska det halvårsvis roterande ordförandeskapet samordna med de företrädare för den höga representanten som är ordförande i de relevanta förberedande rådsorganen, och vid behov med militära kommitténs ordförande, vilka har ansvar för att sammankalla möten i dessa organ.

Artikel 7

Rundabordsmöten

1. Rundabordsmötena ska sträva efter att identifiera och undersöka krissituationen så att de politiska besluten blir välinformerade.

2. Rundabordsmötena ska sammankallas på ordförandeskapets initiativ, med stöd av och rådgivning från rådets generalsekretariat.

3. Ordförandeskapet ska besluta om rundabordsmötenas sammansättning. Kommissionens avdelningar och utrikestjänsten ska bjudas in till mötena och uppmanas att informera om sina respektive behörighetsområden. Europeiska rådets ordförandes kansli ska också bjudas in. Berörda medlemsstater och andra relevanta aktörer och experter i särskilda frågor, inbegripet företrädare för tredjeländer och internationella organisationer, samt unionens samordnare för kampen mot terrorism, ska bjudas in efter behov.

4. När ordförandeskapet sammankallar ett rundabordsmöte i läget informationsutbyte ska rundabordsmötet främst syfta till att övervaka läget, utvärdera informationskrav och bedöma huruvida det behövs en fullskalig aktivering. Vid fullskalig aktivering ska deltagarna i rundabordsmötet, under ledning av ordförandeskapet, vid behov förbereda, utarbeta och uppdatera utkast till åtgärdsförslag som ska läggas fram för rådet för diskussion och beslut enligt vad som krävs.

Artikel 8

Integrerad situationsmedvetenhet och analys

1. En ISAA-stödkapacitet ska generera rapporter som diskussionsunderlag för rundabordsmötena, för möten i rådet och dess förberedande organ och för Europeiska rådets möten.

2. ISAA-rapporterna ska skräddarsys efter behoven på politisk unionsnivå såsom de fastställs av rådets ordförandeskap. I det syftet ska ordförandeskapet utfärda en politisk och strategisk vägledning efter samråd med kommissionens avdelningar och utrikestjänsten och uppdatera den efter behov.

3. ISAA-stödkapaciteten ska göra det möjligt att

a) samla in och utbyta information om den aktuella situationen, om analyser som gjorts av unionen och medlemsstaterna, om beslut och åtgärder som fattats eller kommer att fattas av relevanta aktörer, om det behov av politisk samordning på unionsnivå som de relevanta aktörerna efterlyst,

b) behandla den information som avses i led a och utarbeta en integrerad översikt över situationen, och

c) utarbeta en integrerad analys, inbegripet om situationens eventuella utveckling och konsekvenser.

I det syftet ska medlemsstaterna och berörda unionsbyråer och -organ bemöda sig om att stödja detta arbete och tillhandahålla relevant information i rätt tid.

4. ISAA ska utgöra ett instrument för informationsutbyte som ger information till medlemsstaterna och stöder kommissionen och den höga representanten i deras insatser.

5. ISAA ska utarbetas av kommissionens avdelningar och utrikestjänsten inom ramen för deras respektive roller och ansvarsområden och med deras befintliga medel och kapaciteter. ISAA ska dessutom baseras på relevant information och relevanta analyser som tillhandahålls av medlemsstaterna (t.ex. från relevanta nationella kriscentrum), särskilt genom webbplattformen, och av unionsbyråer.

6. Detta stöd ska vara permanent tillgängligt från och med det att IPCR aktiveras och fram till dess att den avaktiveras. Stödet ska ges till ordförandeskapet och rådet vid lämpligt tillfälle under hela krisen och ge möjlighet till proaktiv krishantering. Beroende på hur krisen utvecklas får ordförandeskapet besluta att begära en ökning eller en minskning av ISAA-stödet. Regelbunden övervakning från sektoriella unionskällor ska fortsätta.

7. Beroende på vilket slag av kris det rör sig om får Coreper ge tredjeländer och internationella partner, till exempel Schengenassocierade länder, tillstånd att få tillgång till ISAA-rapporter för en specifik kris.

Artikel 9

Webbplattform

1. En särskild webbplattform som utvecklats och som drivs av rådets generalsekretariat ska fungera som ett viktigt verktyg för IPCR i form av ett elektroniskt nav mellan relevanta aktörer.

2. Åtkomsten till denna plattform ska vara inskränkt till personer som utsetts av relevanta aktörer, närmare bestämt rådets generalsekretariat (för rådet och Europeiska rådet), medlemsstater, kommissionen, utrikestjänsten (för den höga representanten) och relevanta unionsbyråer.

3. I syfte att uppmuntra till utbyte på webbplattformen, särskilt om informationen är känslig, får information inte utlämnas till parter som inte är relevanta aktörer i enlighet med punkt 2, såvida inte Coreper uttryckligen har gett sitt tillstånd. Rådets generalsekretariat ska, i samverkan med ordförandeskapet, delta i besvarandet av informationsförfrågningar från sådana parter.

4. För att undvika överlappning ska webbplattformen inte ersätta eller ersättas av något av unionens sektoriella webbverktyg. Utbyte av information som klassificeras högre än RESTREINT UE/EU RESTRICTED ska ske via relevanta ackrediterade kanaler.

5. Webbplattformen ska vara tillgänglig även utan IPCR-aktivering, särskilt för relevant bakgrundsinformation, övningar, erfarenhetsåterföring och utbildningsverksamhet samt för kontaktpunkter för IPCR. En krissida ska upprättas för varje IPCR-aktivering.

6. Vid en krissituation där IPCR inte aktiveras får rådets generalsekretariat – i samråd med ordförandeskapet – skapa en *övervakningssida*, eventuellt på begäran av en berörd medlemsstat, kommissionens avdelningar eller utrikestjänsten. Den sidan ska underlätta informationsutbytet och skulle fungera som en förvaringsplats för lättillgängliga rapporter och information om situationen. Skapandet av en övervakningssida ska inte innebära att ISAA-rapporter upprättas.

7. Webbplattformen för IPCR ska även omfatta särskilda temainriktade forum eller *nav* som ska användas för inrättande av nätverk, utbyte av information och samarbete, i synnerhet i tider när det inte föreligger någon kris.

8. Rådets generalsekretariat ska samråda med ordförandeskapet och rådets delegationer för planeringen av strukturella ändringar av plattformen.

Artikel 10

Central kontaktpunkt 24/7

När IPCR har aktiverats ska den centrala kontaktpunkten 24/7 vara i drift, utan att detta påverkar befintliga informationsnät eller fördelningen av ansvar mellan kommissionens avdelningar och utrikestjänsten.

Artikel 11

Standardiserade tillvägagångssätt

1. Vid behov ska ordförandeskapet, med stöd av rådets generalsekretariat, ytterligare utveckla och uppdatera redan befintliga standardiserade tillvägagångssätt för IPCR, i syfte att tydligt identifiera förfarandena och de åtgärder som man förväntar sig av varje enskild aktör i IPCR-processen. Medlemsstaterna, kommissionens avdelningar och utrikestjänsten ska uppmanas att bidra. Varje ny version av de standardiserade tillvägagångssätten för IPCR ska föreläggas Coreper för godkännande.

2. Inom ramen för sina respektive roller och ansvarsområden ska Europeiska kommissionen och utrikestjänsten, i linje med de standardiserade tillvägagångssätten för IPCR, utveckla standardiserade tillvägagångssätt för ISAA med detaljerade uppgifter om hur ISAA:s produktion fungerar och om metoderna för att integrera information som tillhandahålls av medlemsstaterna.

Artikel 12

Beredskap

1. Beredskapsåtgärder och ramar för en kommunikationsstrategi ska utarbetas för att ytterligare stärka förmågan att på politisk unionsnivå snabbt reagera på kriser. Utgångspunkten för dessa åtgärder kommer att vara de mest relevanta problemområdena vid en potentiell aktivering av IPCR, och de ska vila på en beredskapspolicy och ett tillhörande program som syftar till att förbättra alla delar av IPCR-kapaciteten.

2. Beredskapspolicyn ska föreläggas rådet för godkännande. Beredskapsprogrammet ska föreläggas Coreper.

3. För att förbättra alla relevanta aktörers kunskap och beredskap ska det anordnas en skräddarsydd utbildning om de förfaranden och verktyg som används vid en kris som kräver samordning på politisk unionsnivå.

4. Beredskapspolicyn för IPCR ska fastställa sektorsövergripande övningar och definiera förfaranden och metoder för planeringen av övningar som omfattar IPCR. IPCR-övningar ska organiseras av ordförandeskapet med stöd av rådets generalsekretariat och ska omfatta medlemsstater som medverkar frivilligt. Kommissionen och den höga representanten ska vara nära knutna till detta arbete och uppmanas att bidra på lämpligt sätt. Varje övning som inbegriper IPCR ska respektera beredskapspolicyn för IPCR.

5. Beredskapspolicyn för IPCR ska även bidra till att förbättra kommunikationen till allmänheten och budskapets enhetlighet i kristider. Det informella nätverket av krisinformatörer får stödja detta arbete.

6. Erfarenheter av både övningar och praktisk aktivering av IPCR-arrangemangen kommer att identifieras. En strukturerad process för erfarenhetsåterföring kommer att genomföras.

Artikel 13

Europeiska rådet

Beroende på krisen kan det krävas lämpliga samråd eller beslut i Europeiska rådet. I det syftet ska Europeiska rådets ordförandes kansli också inbjudas att medverka fullt ut i IPCR från och med tidpunkten för dess aktivering och för beredskapsverksamheter.

Artikel 14

Information och kommunikation

1. Ordförandeskapet ska utan dröjsmål informera Europaparlamentet om aktiveringen av IPCR.

2. En enhetlig kommunikationsstrategi, inbegripet genom gemensamma meddelanden, ska ingå i de krishanteringsåtgärder som planeras vid en aktivering av IPCR.

Artikel 15

Översyn

1. Arrangemangen inom ramen för detta beslut ska ses över i enlighet med identifierade behov, och i varje fall inom tolv månader från och med att de avaktiverats, för att kunna säkerställa att relevanta erfarenheter identifieras och tas tillvara. Denna översyn ska genomföras vid rådet på grundval av information som tillhandahålls av medlemsstaterna, kommissionen och den höga representanten.

2. Vid behov får detta beslut ses över, i synnerhet för att beakta de behov som identifierats av rådet inom ramen för översynen, i enlighet med artikel 9.3 i beslut 2014/415/EU.

Artikel 16

Ikraftträdande

Detta beslut träder i kraft dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 11 december 2018.

På rådets vägnar
G. BLÜMEL
Ordförande